

[Arbejdsministeren]

principper i den sociale og kommunale lovgivning, eller det må afvente nødvendige undersøgelser af uddannelseskapacitet, behov osv.

Inge Fischer Møller (S):

I forlængelse af arbejdsministerens bemærkninger kan jeg tilføje, at jeg ikke har yderligere argumentation, og jeg skal ligesom arbejdsministeren afvise de fire foreliggende forslag.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Lawaetz, er optaget af forhandlinger andetsteds, skal jeg på fremskridtspartiets vegne udtale mig om forslagene.

Det er jo sådan, at forslagsstillerne, SF, betragter de fire beslutningsforslag som en helhed, som skulle gå ud på at få flere kvinder beskæftiget. Men det er noget, der – det fremgår af forslagene – i høj grad vil ske på mændenes bekostning, og hvor det er tilfældet, er der jo ikke tale om, at det giver så meget som én arbejdsplads mere. Det vil sige, at denne del af beslutningsforslagene må opfattes som et led i de i øjeblikket store bestræbelser for ligestilling, og jeg vil da ikke undlade at pege på, at vi i øjeblikket beskæftiger os med hele tre andre lovforslag med samme sigte.

Når man nu yderligere vil stramme ligestillingsbestræbelserne – f. eks. taler man i beslutningsforslag nr. B 59 om kontrol med og en målsætning for fordelingen af kvinder og mænd inden for den offentlige sektor – så må man vel gå ud fra, at der forlanges de samme kvalifikationer af de to køn. Alligevel må jeg sige, at det vil kunne volde et betydeligt besvær at skulle iværksætte kontrolforanstaltninger og en målsætningspolitik, sådan som forslaget lægger op til.

Beslutningsforslag nr. B 60 går i samme retning, selv om man ikke her følger ligestillingsprincippet fuldt ud, idet man jo fastsætter en procentsats på 40 til kvinderne. Men det er vel også, fordi man indser, at de fleste såkaldte beskæftigelsesarbejder ligger inden for bygge- og anlægsområdet, hvor mænd vel i det store og hele er bedre egnede til at køre med trillebør, til betjening af betonblandermaskiner, placering af mursten osv.

Beslutningsforslag nr. B 58 og nr. B 61 betyder nok øget beskæftigelse, men alt sammen inden for den offentlige sektor. Det er derfor kun tilsyneladende, at forslagene betyder øget beskæftigelse, for disse to forslag vil være forbundet med meget store udgifter.

Det er desværre typisk for SFs forslag, at der ikke foretages nogen form for økonomiske konsekvensberegninger. Man forlanger bare en række foranstaltninger sat i værk, uden at man spekulerer så frygtelig meget på, hvad de afledede virkninger bliver, og uden at man spekulerer på, hvor pengene skal komme fra. Der er jo nu flere og flere partier, som efterhånden indser og forstår, at kun offentlige besparelser kan bringe omkostningerne ned her i landet og dermed sætte flere i arbejde, så at vi kan tjene penge til at betale alle de forbedringer, som vi alle sammen gerne vil have, hvad enten vi er SFere, eller vi er fremskridtsfolk. Men fremskridtspartiets betingelse for at gennemføre forbedringerne er selvfølgelig, at vi først må bringe orden i landets økonomi, skabe baggrunden for, at der kan gennemføres forbedringer. Man kunne derfor efter vores opfattelse ikke finde et mere uheldigt tidspunkt at fremsætte beslutningsforslag af denne karakter på end i øjeblikket, så vi går imod disse forslag.

Det mest sympatiske af forslagene, set med vore øjne, er beslutningsforslag nr. B 61, netop på grund af motiveringen. I bemærkningerne siger man, at der hvert år uddannes ca. 1.500 sygeplejersker, men der melder sig 3.000 kvalificerede ansøgere. Det viser os det helt forkerte i at gennemføre et forslag om ophævelse af adgangsbegrænsningen. I en fornuftig styring, en fornuftig tilrettelæggelse af tingene, må adgang til uddannelserne indrettes efter behovene. Det er uansvarligt at gå i gang med at bruge store menneskelige og økonomiske ressourcer på at give folk en god uddannelse, hvis det, der kommer ud af uddannelsen, blot er, at de pågældende står i en arbejdsløshedssituation den dag, de er færdige med deres uddannelse.

Det er rigtigt, at arbejdsløsheden er vokset mere for kvinder. Det hænger sammen med, at da vi i en periode havde overbeskæftigelse, så skulle alle trækkes ud på arbejdsmarkedet, i vidt omfang hvad enten de havde lyst til dette eller ej. Det var i stort omfang kvinder, der blev trukket ud på arbejdsmar-